

הכתוב — כוונה, דומא, מהותי קו...
— האם הלכת לראות את הא'
פיפור ? — שאלתיו שוב.

— חלילה ; — ענה לי העור, —
בקרתי רק את הספריה הגדולה של-
הם, ראיתי י. שם כתבי יד השונים
וקראתי כמה פרקים מענינים
בשביל "ירושלמי" שלי..

ובשעת דבורו היו עיניו פתוחות
ובהירות ולא ניכר בהן כי נטולות-
אור הן. דומה כאלו נשטה הוא בנו
וממשש במקלו רק לחידודא.

* * *

ככלות נאומי הפתיחה של הר-
צל וטורדוי צלצלה שעת האכילה,
ולוניץ שאלני למסערת כשרה וקרובה
ותעיקר — זולה..

— יודע אני, אמרתי לו, מחד
לבה אחת נקיה וקרובה וביחוד לא
ביוקר !

ומתוך אכילתו ראיתי כי מחלבה
זו הנאה היא לו, הנאה לכיסו ול-
קובתו וגם לכשרותו. ואולם למחרתו.
כשישבתי בשעת הצהרים לסעד במח-
לבה, נגלה לנגד עיני מחזה נהדר :
מנין שלם של יהודים, צירים ואורחים
כאמי ומחוגלי, הלכו ברחוב. ובראש
סודר הדד רך עוה, שזיה כמר
שש במקלו וצועד בטוהות ברחובות
בזל ההומיה והזרה כמי שמהלך בתוך
ביתו והצרו. וכשנגש לפתח המחל-
בה הרים את מקלו ואמר לבני החבו-
רה שלו : הנח המחלבה שגיל יי